

A 9. angyali rend

Állok magam fölött és csodálkozom,
a szűk – de megnyilvánulni szükséges – helyen,
amit elhagyva határtalan örömben létezünk,
persze magyarázhatatlan a szülők teremtő szándéka,
mikor – és miért akkor? – az Éggel felettük s bennük.

Rácsodálkozol a magas értelemre,
arra, ami adatott,
kibomlott az időtlenben – mértékre,
mimindenre jó – s ez a miminden mire jó?
néha, mintha meg lehetne érteni – egy pillanatra,
egy angyali kéz emberként, tenyerébe veszi arcodat,
rád tekint és érzed egyszerűségében az igazat,
ahogy a lepel előtt állva csaknem húsz percen át érezted,
nincs semmi homály, átlátszó és tiszta világosság.

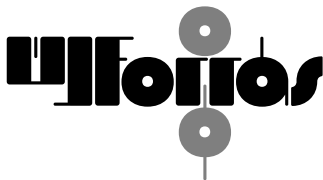
Elmerülsz az érzelem egyetemességében,
a feltétel nélküli – ahogy én szerettelek benneteket,
a végesnek vágyai, érdekei, igényei, szükségletei,
a benne működő végtelen a játékot szemléli,
a mediterrán táj háttér
az elégiákhoz,
a gyermekkor szomszéd faluja színtér
a hétrét hajtogatott, át nem adható szeretethez,
a kavicsos hegy – a messzi sóvidék közelében – megsúgja,
hogymire felnő a gyereked
már alkalmas lennél kísérni az útján,
mire emberöltőnyit éltél a pároddal,
lassan felismered, kivel is töltöd el az életed,
a jóval több, mint négyszáz hangsor,
jóval több, mint négyszáz érzelmet idéz,
milyen kifinomult lehet az a lélek,
itt még fennáll teljes pompájában,
az angyali kéz magához von, egyesítve a kettőt,
magasba emel, távolra vezet,
ahol látod a csaknem láthatatlant – fényünket.

Számodra tudattalan az égi akarat,
 az ember minden tetteben mágikus lény,
 önmagát vagy másokat szántszándékkal befolyásol,
 ha önző – sötét, ha önzetlen – világos,
 az emberi lét minden megnyilvánulása akaratátvitel,
 célirányosnak látszik, ám a voltak mutatják, mivé változott mostanra.

Ott lenni, ahol éppen van az ember,
 a gondolatok függőnye nélkül élni,
 elsőre döbbenetes a valóság,
 folytonosan ebben maradni s az emberlét határáig kiterjedni,
 egy olyan Úton, aminek Szíve van
 és *az anygalkéz* megsimogat, átölel,
 mutatja az Örökkévalóság kegyelmet adó akaratát,
 a bölcsesség szeretetében halált halva,
 elveszted, amire nincs semmi szükség
 és feltámadva poraid közül, tudod, kérdés és válasz nélkül,
 érted, hogy egy állat miért sóvárog az emberi létforma után.

a Szív szeméből könnyecseppek gurulnak végig *az anygali arcon*
 útjukat folytatva arcodon,
 titokzatos, megfejthetetlen mosoly kíséretében
 és csak csend, csend, vég nélkül, örökké.

dukay barnabás



Folyóiratunk a
NEMZETI KULTURÁLIS ALAPPROGRAM és az EMBERI ERŐFORRÁSOK MINISZTERIUMA
anyagi támogatásával jelenik meg.
Terjeszti a Budapesti, a Nemzeti és a Vidéki HIRKER RT. és alternatív terjesztők

Szerkesztők

JÁSZ ATTILA – Csendes Toll (főszerkesztő)
PAPP MÁTÉ (költészet rovat: mahbija@gmail.com, zene online rovat)
REICHERT GÁBOR (főszerkesztő-helyettes, kritika rovat: reichertgabor87@gmail.com)
SZÉNÁSI ZOLTÁN (próza rovat: szenazol@gmail.com)

Lapterv és műszaki szerkesztés
SELLYEI TAMÁS OTTÓ

Munkatársak

HEGEDŰS GYÖNGYI, KAKUK TAMÁS, MURÁNYI SÁNDOR OLIVÉR,
SOPOTNIK ZOLTÁN, SZILÁGYI MIHÁLY

Online

PAPP MÁTÉ (felelős szerkesztő), SZŰCS BALÁZS PÉTER

Tiszteletbeli munkatársak

BARI KÁROLY, BUJI FERENC, CSEKE ÁKOS, DUKAY BARNABÁS, GERLÓCZY GÁBOR,
KELÉNYI BÉLA, KRULIK ZOLTÁN, MONOSTORI IMRE (1945–2021), MUZSNAY ÁKOS,
TOLNAI OTTÓ, URI ASAF

ÚJ FORRÁS

IRODALMI, MŰVÉSZETI ÉS TÁRSADALMI FOLYÓIRAT
ALAPÍTÓ A KOMÁROM-ESZTERGOM MEGYEI ÖNKORMÁNYZAT
JÓZSEF ATTILA MEGYEI ÉS VÁROSI KÖNYVTÁRA

Megjelenik évente tízszer

Alapítva ezerkilencszázhatvankilencben
Alapító főszerkesztő: PAYER ISTVÁN

Szerkesztőség: 2836 Baj-Szőlőhegy 2722/4

E-mail: jasz.attila@ujforras.hu. Interneten olvasható: www.ujforras.hu

Előfizethető az Új Forrás szerkesztőségi címén. Előfizetési díj egy évre 5000 Ft.

ISSN 0133-5332

Kiadja a József Attila Megyei Könyvtár. A kiadásért felel: Új Forrás Kiadó Nonprofit Kft.

Készült a BD Sollers nyomdájában Tatán.